1875. VII. évfolyam. 29. szám. Szerda, február 10.

Előfizetési árak:
Helyben es postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz, Vecsey-ház földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ES KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdan, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Mikor az emberek üres szalmát csépelnek.

△ Mióta Tisza ur lapja az „Ellenőr“ világgá röpité koaliczionális eszmeszörnyeit, egymást éri a sok kérdezősködés uton-utfélen: ugyan mi fán terem az a „koaliczionális kormány,“ s ha ez létre jőne is: ugyan mit használna az a nemzetnek?

Sokat törtük már és sokan a fejün ket e fölött; de hiába! Alig hiszszük, hogy még azok is. kiknek bölcs agyukban a talány megfogamzott, tudnának rá kielégitő feleletet adni. bármennyire sarokba szoritanók is őket.

Szerintünk nem hangzatos névre van szükség, hanem **rendszerre**!

Hiába ültetjük Pétert avagy Pált az ellenzékből a vörös mancseszterrel bevont miniszteri székbe, — csak azért, hogy az „ördögnek gyertyát gyujtsunk;“ — ez kielégitheti egyesek ámbicziójáit, hatalomra kapaszkodási vágyát; de a szegény haza mindezzel nagyon keveset nyer, sőt — amennyiben a heterogen elemekből alakult kormányból a kellő öszhang mindig hiányozni fogna, kétségtelen kárára s romlására lenne.

Addig, mig egy életrevaló kormányzati rendszert nem alkotunk, sem Sennyei báró nagy esze, sem Tisza Kálmán bölcsesége, sem pedig Lónyai grót egetverő finánctudománya nem segit az egymásra torlódott ezernyi bajon, mely e szegény, szorongatott hazára nehezült.

És van-e komoly szándék uj, üdvös rendszer létesitésére?

Ugyan tekintsünk be a képviselőházba s mit tapasztalunk?

Emberek harczát emberek ellen, érdekek harczát érdekek ellen!

Nagy képpel hangoztatja ugyan némely szónok a kormányzati reformokat; de hogy mik lennének azok s mikép foglalhatók életrevaló rendszer keretébe: erről bizony egy kukk nem sok, annyit sem hallunk.

Mi nem akarunk személyek nagyratörő vágyainak előmozditói lenni, lennének azok bármelyik párt emberei; mi csak eszmék, elvek érvényesitésére törekszünk.

Hangzatos frázisok, sőt a valódi jóakarat egyes személynél, mind kevés biztatást nyujtanak mindaddig, mig egészen átalakitott életrevaló rendszer nincs megállapitva.

Ha egyszer ilyennel rendelkezünk, akkor lehet némi értelme a fuziónak, vagyis inkább annak, hogy a kormányférfiak (akár quota szerint) bármely pártból beválasztathatnak, ha a minden államhivatalnoknak zsinórmértékül szolgáló kormányzati rendszer egyszer meg lesz állapitva.

Igen, ekkor lehet tekintet a személyekre, vagyis, akkor pártkülönbség nélkül viselhet miniszteri hivatalt akár Péter, akár Pál; mert ha a rendszer keretéből ki találna rugni,azon tulcsapongna, a rendszer nyomán könnyen be lehetne orra előtt zárni azt a sorompót, a melyen tulcsapott.

A koaliczió, fuzió talán ily módon volna foganatositható.

De legyen bárminő szinü és szőrü a közeljövőben: a régi slendrián rendszer mellett többé egészséges kormányt alkotni nem lehet. Ilyesmi még csak gondolatnak is képtelenség.

Mig egy az államháztartás egyensulyát teljesen biztositó rendszer hiányzik: addig csak üres szalmát csépelgetünk. Üres szalma cséplése szintén adhat nagy, pufogó hangokat, de — mit sem hoz a konyhára.

Rendszert tehát mindenelőtt!

Erre nézve legüdvösebbnek látnók, ha az országgyülés egyidőre szünetelne s ez alatt valamennyi pártból választandó bizottság egy üdvös rendszer létrehozásában közremüködnék, s ha azzal elkészülne, a háznak beterjesztené, hogy az tárgyalás, illetőleg módositás alapját képezné.

Ohajtandó lenne, hogy a képviselőválasztások idején már a rendszer érvényre emelkednék.

Lehet, talán sokan „pihent észszel“ hozzá szólnak még e tárgyhoz, mielőtt az a megérlelődés stádiumába juthatna: annyi azonban bizonyos, hogy a rendszerváltozás kormányzatunkban égető — nem, létkérdés, mely a mig megoldásra nem jut, — bármily ettől eltérő ékes szónoklat az országházban őszintén szólva üres szalmacséplésnek tekinthető, melylyel a dárga időt is kár vesztegetni!*)

— **A magyar államkötvényekre** a bécsi hitelintézetnél eszközölt aláirások 20 százalékkal redukáltatnak; a külföldi aláirási helyeken nagyobb redukczió történik.

— **A helyzet** ujabban nem változott. A miniszteri jelöltek névsora maradt az eddigi. Az uj kormány létrejöttét szombatra várják.

— **A vallás- és közoktatási** m. kir. miniszter 1875. évi jan. 18-án 788. sz. a. kelt s valamennyi g. kel. egyházi hatósághoz menesztett körrendelete. Több helyen előfordulván azon eset, hogy ugyanazon községben több g. kel. hitü lelkész lévén, a polgári hatóságok egyes alkalmakkal nem tudhatják, hogy a községbeli egyéneket vagy ügyeket illető hivatalos teendőkre vagy adatok kiszolgáltatására ezek közül melyik illetékes: ez okból a közigazgatás rendének és gyorsaságának érdekében elkerülhetlennek találom, hogy ily községekben a polgári hatóságok állandólag a lelkészek egyikével álljanak közvetlen hivatalos érintkezésben, ki a saját hatáskörét illető meg eresekre közvetlenül megfelelend, a lelkésztársainak hatáskörébe tartozókat pedig ezekhez saját felelőssége mellett azonnal átteendi, s a tőlük beérkező megfelelést az illető hatósághoz juttatandja. Tisztelettel felkérem tehát . . . . hogy ez értelemben körrendeletileg mielőbb intézkedvén, a szükségeseket elrendelni méltóztassék aziránt, hogy minden, hatásköre alá tartozó oly községről, hol több g. kel. lelkész van, kimutatás állittatván össze, ezen községek mindenikére nézve azon lelkésznek neve, ki a polgári hatóságokkal közvetlenül érintkezni van hivatva, megjelöl tessék, s e kimutatás az illető törvényhatóságnak megküldessék.

*) A mai viszonyok közt az a bizottság nem jöhetne létre. Ugy kellene lenni, de a mikor számra nézve nagy párt létezik, a mely a haza önállóságának ellensége, ily esetben nem társulhatnak azok, a kik hazánkat, Magyarországot, mint önálló, független államot akarják látni. Mi nem társulhatunk azokkal, a kik hazánk érdekeit — bármi szempontból — más állam érdekei alá akarnák, vagy engednék helyezni. Egyesüljünk az „önálló Magyarország“ eszméje körül! Szerk.

Nyilt levél Debreczen város polgármesteréhez.

Debreczen, febr. 10.

Szabadságharczaiból a magyar minden legkisebb emléket szent kegyelettel őriz.

Ott a paczi erdőszélen a debreczen-pályii utban a közelebbi szabadságharcznak egyik hőse fekszik. Debreczen város határán vannak a nemzeti kegyelet által megszentelt hamvak, illő, hogy Debreczen ne feledkezzék meg azokról.

A paczi erdőt vágják. A napszámosok gépileg teljesitik feladatukat.

De nekünk nem szabad megfeledkeznünk arról, mivel tartozunk a hazáért elvérzettek iránt?

Közóhajjá vált már, hogy a jelzett helyen nyugvó hős, Szarka sirja körül ne vágassanak ki a fák. E közóhaj már e lapokban is nyilvánult.

Megsértenök Tekintetességedet, ha e közóhaj bővebb indokolásába bocsátkoznánk. Hisz a hazafiui érzelem sugalja azt.

Azért tisztelettel kérjük fel Polgármester urat, mint Debreczen városa első tisztviselőjét, hogy méltóztassék ugy intézkedni, miképen ama sir körül a fák érintetlenül hagyassanak.

Tisztelettel, stb.

Több polgár.

— ***A magyar fővárosból.*** **A Kisfaludy-társaság** pályázatán dicséretet nyert „Eljátszott szerelem“ czimü költemény szerzője Ábrányi Emil. **Ifj. Deutsch** Mór szabadlábra helyeztetett, mivel a bünösök a keleti vasut szelvényei ügyében befogattak. **A középtanodai** tanáregylet tegnap is folytatá ülését. **Toldy** Ferencz ki akarván adni Kisfaludy Sándor vegyes leveleit, felkéri azokat, a kik ilyeneket birnának, — hogy sziveskedjenek használatra neki e hó végéig beküldeni. **Buda** egy évi szemetét árverésen 2000 frtért vették meg. **Egy uri egyént** megfagyottan találtak a felső Dunaparton. **Szlávy** József az okányi iskola javára 500 frtot adományozott. **A Duna** ismét zajlik, széles jégtáblák borirják tükrét **Az első** választókerületben 2038 választó van, ezek közt 922 hivatalnok. **A Terézvárosban** egy pincze kigyult, de nagyobb baj nem történt. **Nemzetgazdasági** egylet van alakulóban.

Vidék.

— A „Debreczen“ levelezése. —

Sámsom, február 7.

Ma irattak össze községünkben a választóképes polgárok, 127-en vagyunk összesen, 1872-ben 63 volt s ma 127, ki mondaná aztán, hogy nem tudunk fizetni, hogy nincs pénzünk? Igaz, hogy e magas számot a közelebb eszközölt kérlelhetetlen adóexecutió okozta. Tekintsük mégis e fizetési készséget ugy, mintha a választóképességi jog iránti lelkesültség volna.

Még egyet. Az olvasóegylet feledhetetlen kedélyes tánczvigalma mintegy 50 frtot jövedelmezett.

Hanem jobb az, hogy rövid időn a polgárság polgári bált tartand s a tiszta jövedelmet ref. egyházunknak ajándékozza. Tehát ismét mulatság!

Ugye szerkesztő ur, falun is van boldog élet?!

r. l.

Téglás, febr. 7.

Midőn — mint a hirlapok jelzik — az uj választási törvény alapján oly sokan lettek megfosztva választói joguktól, jól esik közrehozni kevés népességü városunkból, hogy a folyó hó 4-én történt összeirási alkalmával 130-an ütöttek meg a mértéket, mig az ezt megelőző őszszeiráson nem mentünk többre 106-nál, tehát választóink száma 24-el szaporodott. Két vagy három egyén esett el jogától fizetési képtelenség miatt, egy pedig, mert négy hétre el van zárva.

De jól esik jeleznem a nevelés ügyében tett azon haladásunkat is, hogy a városi bizottság iskolai adó czimen megszavazott minden adóforint után 4%-ot, melynek egyik fele tanitói fizetésjavitásra, másik pedig iskolai alapul átadatik a gondnokság kezeihez. Ez által tanitóink munkakedvet kapnak nehéz feladatukhoz, s fitanitónk nagyobb buzgalommal jár el 45 fiu és 35 leányból álló ismétlő iskolás növendékei körül, kik esténként annyi szorgalommal járják az előadásokat, hogy uj év óta nem volt reá eset, hogy valakit mulasztásért meg kellett volna inteni.

Szóval nem szeretnénk nagyon elmaradni a világtól.

S. . . . .

H.-Böszörmény, febr. 8.

Ma esküdtek városunkban egymásnak örök hüséget Nemes József szép képzettségü helybeli ügyvéd és a bájos és szellemdus Nagy Ida urhölgy. Midőn az uj párnak esküvőjükön hosszu életet és zavartalan boldogságot kivánunk; vonzalmunknak, az egész város szeretetének és tiszteletének e lapokban is kifejezést kivánok adni. Éltesse az isten őket sokáig!

—y.—

— ***Vidéki hirek.*** **Nagyváradon** két ifju ékszlapot szándékozik megindítani. **A kolozsvári** szinházhoz igazgatót keresnek. **A soproni** lyceum ifjusága olvasókört alakitott. **Temesvárt** egy izráelita leány szerelmes lett egy kath. ifjuba, s nem akarta, hogy az ifju térjen át, s végre a lány családa tért át. **Lippán** a rablás és gyilkolás nagyban üzetik.

A hivatalos lapból.

— Kinevezések. —

A kir. igazságügyminiszter az 1874-ik XXXIV. t. cz. 4-ik §-ában nyert felhatalmazás alapján — budapesti ügyvéd-vizsgáló bizottsághoz elnökké: Szabó Imrét, a kir. kuria semmitőszéki osztályának biráját; alelnökké: Daruváry Alajos, budapesti k. itélő táblai tanácselnököt; tagokká pedig: Apáthy István és Baintner János kir. tanácsos, budapesti kir. egyetemi jogtanárokat, Bartha Béla és Dessewffy László budapesti kir. táblai birákat, Fábry Károly budapesti kir. kereskedelmi és váltótörvényszéki birót, Havas Sándor kir. földmivelés, ipar és kereskedelmi miniszteri h. államtitkárt, Hegedüs Lajos Kandid kir. vallás- és közoktatásügyi miniszteri tanácsost, Kaszay Zsigmond, Keömley Pál és Knorr Alajos budapesti kir. itélő táblai birákat, Kogler János kir. pénzügyminiszteri titkárt, Lechner Ágoston budapesti kir. egyetemi jogtanárt, Manojlovich Emilt, a kir. kuria semmisitőszéki osztályának biráját, Regner Tivadar budapesti kir. itélő táblai birót, Sántha Gábor pesti törvényszéki birót, Soltész Albert, a kir. kuria semmitőszéki osztályának biráját, Suhay Imre és Suhayda János, a kir. kuria legfőbb itélőszéki osztályának biráját, Szeuffert Ede budapesti kir. főügyészi helyettest, Szentgyörgyi Imre s Tóth Elek, a kir. kuria legfőbb itélőszéki osztályának biráit, Tutschner Ágoston, a pestvidéki kir törvényszék melletti kir. ügyészt, Wenzel Gusztáv kir. tanácsos, egyetemi jogtanárt és Zlinszky Imre budapesti kir. itélő táblai pótbirót; — a marosvásárhelyi ügyvéd-vizsgáló bizottsághoz pedig elnökké: b. Apor Károly marosvásárhelyi kir. itélő táblai elnököt, alelnökké: Schneider József marosvásárhelyi kir. táblai tanácselnököt, és tagokká: Tribusz Antal, Binder Mihály, Vajda Simon, Ferencz Károly, dr. Endes Gábor marosvásárhelyi kir. itélő táblai birákat, Domokos Antal marosvásárhelyi kir. törvényszéki elnököt, dr. Székely József marosvásárhelyi kir. főügyészi helyettest, dr. Dózsa Miklós marosvásárhelyi kir. táblai pótbirót, Szilágyi Miklós marosvásárhelyi kir. ügyészt és Szentiványi Kálmán marosszéki alkirálybirót nevezte ki.

Irodalom.

Hárfahangok.

— Költeményfüzér; irta: Rácz Mihály. —

I.

Mielőtt Rácz Mihály költeményeiről szólanék, engedje meg szerkesztő ur, hogy egy kis kitérést tehessek.

Szana Tamás fiatal eszthetikusunk — már csak odabigyesztem a „fiatal“ jelzőt, mert nálunk ugy szokás — nem régen egy czikkecskét közölt, ha jól emlékezem, a Závodszky „Otthon“ czimü lapjában „költészetünk és a közönség“ czimmel.

Fölveti e czikkben Szana Tamás a fontos kérdést: honnan van, hogy a költészet üditő forrását mai napság sokkal kevessebben keresik föl, mint akár irodalmunk első, tövisekben gazdag korszakában, akár szabadságharczunk bevégezte után, mikor még az üres handabandaság is bátoritó tapssal találkozott: holott azóta olvasó-közönségünk gyarapodott, mivelődésünk szélesebb medret ásott, nyomdáink szaporodása s közlekedési eszközeink gazdagulása egyénesebb utat nyitott a szellemi termelés nagyobb mérvü elterjedésének.

Nagy kérdés, melyre Szana Tamás — nézetem szerint — nem egészen felel meg, midőn a viszaesést leginkább azon körülménynek tulajdonitja, hogy fiatal költőink chaolonszerüen dolgoznak, apró, egyéni bajaikkal untatják halálra a közönséget s nem akad közöttük legény, ki a küzdő, vergődő társadalom üterére tapintva, annak törekvéseit, mozgató kérdéseit, sebeit venné tárgyul; ki a közérzületnek merész hangot adjon, vagy ki egy tisztább világ után epekedve, társadalmunk elé keztyüt dobjon.

Elfogadom ezen indokolást is; de hozhatott volna még föl a derek iró egy más, nem kevésbé lényeges indokot, mely szintén közreműködött, hogy szépirodalmunk elcsenevészedjék s hogy nagyérdemü közönségünk a költészet iránt érzéketlenné váljék.

Felhozhatta volna, hogy nem volt jó kritikánk és most sincs; jó kritika helyett volt azonban clique-uralom, — mely most is virágzik.

Ki tagadja?

Elfoglalta nehány fiatal óriás a Parnassust s volt gondjuk az ifju óriásoknak reá, hogy oda fel ne bocsássanak olyanokat, kik talán az ő babéros fejeiken tul emelkedhettek volna — idővel.

E clique-uralom áldozatává lőn Vajda János, kitől a részrehajlatlan kritika nem tagadhatja el, hogy valami; ki lehetett volna még nagyobb valami, ha kritikánk pártfogásába veszi s a nagy közönség figyelmét felé forditja.

Agyonhallgatták csaknem egészen. Költőt nagyobb megaláztatás nem érhet.

A Kisfaludi-társaság — szépirodalmunk e köteles mivelője is akkor veté már Vajdára szemét, midőn a közöny elfásitá derek költőnket; midőn a kenyérkereset országutján lelkének, szivének illuzióit letépték az utszéli tövisek s tevékenysége befult a hétköznapiság agyagos sarába.

Ott van Benedek Aladár, kitől nem le-

A „DEBRECZEN“ tárczája.

Gyöngéd vallomások.

(Börne müveiből.)

Károly! — Julia! — Nos Károly? — Nos Julia? —

„Te férfi vagy, nálam öt évvel idősebb, neked kell elkezdeni“.

„Te leány vagy, a te szived az enyémnél tiz évvel idősebb, te rajtad a sor elkezdeni.“

„Légy mesterem Károly! eredj jó példával előre, s én követni foglak.“ — „Legyen tehát“.

Szeretlek Juliám, legelső s legrégibb szerelemmel, soha még ezen ajkak másnak ez érzelmet nem tolmácsolták, soha még a hüség esküjét nem pecsételték. — Te hozzád szól szivem legelső s legszebb dala. A mit ezelőtt egyik másik leány tőlem hallott, az csak ábránd, az érzelem hamis akkordja volt, mit a sziv hurjain a véletlen ujja csalt ki, tréfa, enyelgés.

„Mindezt Károly, beszéld el enyelgéseidet.“

„Midőn tizenhárom éves valék . . . .

„Tizenhárom éves! Oh a fiatal szivi!“

Idősb nővéremet egyik barátnője minden este meglátogatta, s kit nekem haza kisérnem kellett, ő tizennyolcz éves volt. Félénken, lazán csüngtem karján, s midőn az ajtóhoz értünk, megszólitott „jó éjt kedves Károly!“ s kezét nyujtá nekem. Én nem mertem megszoritani s zavartan köszöntem „szép álmokat nagyságod!“ de mihelyt bement, az átellenes kapu küszöbére ültem, s vártam, mig a harmadik emeletben a gyertyafény megjelen, s midőn karjait nyujtá ki az ablaktáblákat becsukni, arczomat kezembe rejtve, csak ujjaim közt mertem felnézni, s boldogan hazatérve, nem egy szép álmot álmodék.“

„Gyermekjátékok Károly! csak tovább.“

A középtanodákat kellett elhagynom, hogy akadémiára mehessek. Egy napon, ép az examen előtt volt, meglátogattam tanáromat, nem volt honn; leánya kezemnél fogva bevezetett atyja dolgozó szobájába, utánunk az ajtót bezárva: — egy könyvre mutatott, mely az állványon feküdt, „A dolgok természetéről“, megmutatta a papirszeletet, mit atyja beletett, én megjegyeztem a lap számát, honnét examinálnatni fogunk s el akartam menni, a leány kezét vállamra téve, igy szólt, „nemde kedves Károly ur, jó szivvel vagyok ön iránt!“ — jó volt az igaz, de csunya, — „csunya volt Károly? — csak tovább.“ — —

Az egyetemen történettanáromnak szép hugával ösmerkedtem meg. — Négyszer hetenként délutáni két órakor adta elő az utósó 3 század történetét, a vestphaliai békealkudozások ép a kánikulára jutottak, tovább már nem birtam kiállani, s elaludtam. — Egyszer elmaradtam az előadásról s egynegyed háromkor hónom alatt a mappával a tanár ur kertébe lopództam, hol szép huga a hüs lugosban már várt reám. Sok kellemes órát töltöttünk, mig a franczia forradalom ki nem tört.

„Hát a franczia szabadság kedvesebb volt előtted a német leánynál? — Meg vagyok elégedve veled Károly, csak folytasd tovább!

Végre rá nyomták forró homlokomra a doktori süveget; hosszas álutakon tértem vissza a philisterek szomoru hazájába, előbb Helvétiát s Franczia országot utazva be. Egy rajnai helyiségben, nevére nem emlékszem, megháltam, ott találkoztam egy kecses leánykával, ezer meg ezer bizalmas gondolatot s érzelmeket váltottunk, de szivemnek hátterében az Álpesek állottak s a következő nappal elutaztam, s a bájos teremtést csakhamar elfeledém. — „Ez minden Károly?“ Igen, minden, bevégeztem. — „Esküdjél!“ — „Esküszöm neked Julia! s most beszéld el te.“ — — — — — — — — — —

„Midőn 7 éves valék . . . . „Hét éves! megszégyenited mesteredet!“ — — — — Egy szilaj fiu átugrotta a falat, mely kerteinket elválaszta; Ősz volt, mi a mezőn fekvő geszstenyékkel dobálózdtunk, a harcz hevében eltévesztém, s egy követ dobtam Ferenczhez, ő erősen vérzett, s kendőmet kötém feje körül, én sirtam, ő mosolygott. — — — „Te most is sirsz, Julia? — „Ah! a szegény fiu már meghalt.“ — — „Bizonyosan meghalt?“ — — „Igen, vörheny lázban.“

„Szép Julia csak folytasd“

Anyámnak egyik születésnapján, egy ur jött házunkhoz, már bizonyosan volt harmincz éves, s én csak 15. Ő szenvedélyesen belém szeretett, s mi több, azt hiszem, el is akart venni; én kinevettem őt. — — —

„Azt helyesen tetted Julia, de honnan tudtad, hogy már 30 éves?“ — — — „Oh valószinüleg idősbb is volt.“ — — „Folytasd Julia!“ — — —

Ezelőtt hét évvel, boldogult nagynénémmel a fürdőbe utaztunk . . . „Hány éves volt boldogult nagynéned, mikor meghalt?“ — — „Nyolczvan éves.“ — „Akkor már ötven évig! a földön is üdvezült volt.“ — „Gunyolódói igen közelibe helyezed üdvömot.“ — — Nagynéném már 9 órakor ágyba ment, s nekem melette kellett maradnom. — Gyönyörü nyári éj volt, a ragyogó csillagok barátságosan tekintének a nyugvó földre, a hold ezüstös sugárai fényesen tükröztek a folyam sima felületében, fénybogarak csillogtak a lugasban, édesen szólt a csalogány. — Egyszerre csak vig hangokat, zenét és éneket hallok közelebb jönni. Egy társaság volt, idősb s ifjabb személyekből, férfiak, nők, leányok, ifjak s gyermekek, köztük barátnőim is; az ablaknál megismertek, s magokhoz meghivtak. Aggódtam, hogy nagynénémet föl ne költsék, lelopózdtam, s az ajtót csendesen becsukva, a mulatókhoz csatlakoztam.

„Remete ur!“ szólt egy vig néne, egy ifjuhoz, „itt van egy remetenő! ti ketten együtt, jámbor istenfélő párt alkottok, vezesse ön Juliánkat!“ . . . „Te szórakozott vagy Károly? . . . „oh nem! nagyon is figyelek.“ — — — Az ifju karját nyujtá nekem, csolnakba ültünk s a vizmentén eveztünk, aztán a dombon át hazafelé sétáltunk. Beszéltünk zenéről, tánczról, barátságról, a halálról, halhatatlanságról, Göthe s Jean Paulról, az én uj barátom kedvencz költőjéről; egyszerre csak egy eldobott liliomra akadtunk. — „Liane“ suttogá kisérőm — „Mennyire felülemelkedik e földtől, folytatám, s mégis a legsötétebb levelen fészkelő rovart megpillantja, mint szárnyal csillagtól csillaghoz, röptében az eget csókolva!“ — — — Ritkán jöhet egy szerencsés halandó a menyhez oly közel, de akkor a habozás vétek, s — megcsókolt. — — Károly mérgesen felugrott — „szerettem volna, ha egy szárnyasegér repül el köztetek!“ — — Julia végig simitá alabast homlokát, gondolkozott, mosolygott s hirtelen felállva, vidáman felelt. — „Egy szárnyas egér?“ Ibykus darui! „Igen, egy épen fürteimbe akadt, te voltál az gonosztevő!“ — — Károly lesütő szemeit. „Előérzet, kedves Juliám, édes sejtelem!“ — — — s a kétszer eljegyzettek, egymás karjaiba borultak.

Popper Mór.

het elvitatni a tehetséget. Ő ma sem tudja voltaképen, hogy kicsoda és micsoda? Egyik clique megkoszoruzta, másik letépte fejéről a babért.

Ha Benedek Aladár nem fog azzá lenni, a mivé lehetne: a clique-uralomnak köszönheti, melytől részrehajlatlan kritikát nem nyert.

Rámutathatunk Udvardy Gézára, kinek nehány évvel ezelőtt megjelent füzete tagadhatlan tehetség nyomait mutatta.

Találkozott-e elismeréssel, buzditással?

Igen is, nem is.

Korunkban — melynek főjellemvonása a reálizmus — nem valami nagy számmal teremnek a költő-zsenik s a költészet széles birodalmában még a hivatott is igen könnyen eltévedhet, ha nincs mellette kalauz, mely tévesztett lépéseire figyelmeztesse.

Ily kalauz lehetne a részrehajlatlan kritika, mely a tehetséget fölismerve, utat, irányt mutatna; figyelmeztetne a hibákra, lelkesitene, ha ugy látná jónak; mely megmondaná, hogy a közönség megunta már Castilia forrásának üditő cseppjei helyett a mosogató — (bocsánat e jelzőért) legjobb esetben émelygést okozó czukros-vizet inni.

A mi kritikánk zsoldjába állott a cliqueknek. Zsoldosban pedig tudjuk — nem valami nagy lelkiismeret szokott lakozni.

Ezek egyéni nézetek s lehetnek egyoldaluak. Világért sem vindikálom magamnak a csalhatatlanságot.

Még egy példát.

Závodszky Károly „Otthon“ czimü lapja szépirodalmunk emelése czéljából alapittatott. S mit tapasztalunk? Azt, hogy egy másik tábor kigyót-békát kiált reá s ugyancsak szedelőzködik, hogy a aontra-lapot meginditsa. Ujabb hirek szerint e kontra-lap meghalt, mielött megszületett volna.

Az ilyen eljárás következése aztán, hogy közönségünk azt sem tudja voltaképen, mittevő legyen — s hidegen fordul el azoktól, kik az irodalom — bizony már szemetes — piaczára kiállva, hangosan kiabálják, hogy ők jótéle, kitünő tokajit árulnak, holott a vevő igen gyakran, legtöbbször már érzi a mókusviz szagát.

Nem lehet rajta csodálkozni; sokszor rá volt már szedve a cliquek nagy hangu heroldjai által.

Részrehajlatlan kritikát tehát uraim! Csak ez leend képes pangásnak indult szépirodalmunknak lendületet adni, melynek elvitázhatlan érdeme, hogy a szivet, a lelket nemesiti s a föld göröngyei közül kiemel tisztább légkörbe, — megaranyozván a hétköznapi életet.

Áttérhetünk Rácz Mihály költeményeinek méltatására, megjegyezvén, hogy a fentebbi sorok megirását korántsem a méltatandó „Hárfahangok“ inspirálták.

Dr. Tolle.

— **Borászatunk érdekében.** Greger Miksa, londoni nagy-borkereskedő, hazai borászatunk érdekében emlékiratot intézett Bartal miniszterhez, s a miniszter ur az emlékiratot — ismertetésre — megküldte a lapok szerkesztőségeinek. Az emlékiratból idézzük tehát, hogy Greger ur arra kéri föl a minisztert, hogy a borászat érdekében hivjon össze enque-gyülést, mely Greger ur szerint a következő javaslatokat vitatná meg:

1. A budapesti nyilvános bortőzsde felállitását, összekötve egy központi borkóstoló csarnokkal.

2. Hites borbecsüsök és alkuszok, illetőleg hites borüzérek kinevezését.

3. Hatályos tilalomrendszer megállapitását a nagy mértékben elhatalmazott mesterséges borgyártás ellen.

4. Egy — a kormány felügyelete alatt álló — „borászati és borkiviteli egylet“ alakitását s egyszersmind „központi borraktár“ felállitását Budapest közelében.

5. A fővárosi pénzintézetekkel teendő egyezkedést azon czélból, hogy a borkészletekre, kellően hitelesitett letétjegyek (Warrants) ellen kölcsönök adassanak.

6. Uj kereskedelmi összeköttetések létrehozását, illetőleg a fenállóknak kiterjesztését borfogyasztó államokkal, a kün székelő cs. és k. konzulatusok utján.

Külföld.

(g.) **A leydeni** egyetem alapitásának háromszázados évfordulóját fényesen megülték e hó 8-án. A királyi család is részt vett az ünnepélyen.

Az **angol** alsó házban Disraeli hangsulyozá, hogy a kormány szakadatlanul a béke fentartásán müködik, jelzé, hogy a hadsereg jó lábon áll.

A **török** szultán a nagy vezirhez intézett iratában külön bizottság kiküldését rendeli el, mely a függöben levő vasuti kérdést b. Hirsch vállalkozóval rendbe hozza. — A szultán kijelenti, hogy Hirsch iránt teljes bizalommal viseltetik s rendeli, hogy Hirsch bizassék meg az európai Törökországban épitendő összes vasut létesitésével.

(—) **Ausztria.** Bécsben tegnap erős havazás állott be. — Az Offenheimpörben az itélet kihirdetését szombathoz egy hétre várják. — A vasuti közlekedés a nagy hófuvások miatt több helyen beszüntettetett.

— **Kossuth Lajos** violamagvait Kolozsvárról rendeli A „M. Polgár“-ban olvassuk: Kossuth a következő levelet intézte Szentjánosi és Weisz kolozsvári magkereskedőkhöz: Baraccone di Collegno Provinzia di Torino Italia, Febr. 1-én 1875. Szentjánosi és Weisz magkereskedő urak Kolozsvárt. Kérem az urakat ne terheltessenek nekem utánvét mellett fentebbi czimzettel az itt következő árjegyzéki számok alatt foglalt virágmagvakat gyorsvonattal mielőbb megküldeni, Teljes angol nyári violamagvak, 201 számtól 220 számig, mindenikből egy-egy 10 kr. adag. Mindig virágzó teljes nyári violamagvak 222 számtól 229 számig mindenikből egy-egy 15 kr. adag. Teljes nagy virágu angol nyári violamagvak 231 számtól 236-ig, szintugy egy-egy 15 kros adag. Van szerencsém önöket üdvözölni Kossuth Lajos.

UJDONSÁGOK.

*** Lapunk a „Debreczen“ a közönség részéről oly kiváló pártfogásnak örvend, hogy indittatva érezzük magunkat kijelenteni, mikép — lapunkra előfizetést folyvást elfogadunk.**

Igyekezni fogunk — elvünk szeplőtlen megőrzése mellett — oly lapot adni, melyre a társadalom minden osztályának szüksége van.

Munkatársaink nevei erről fényes biztositékot nyujtanak.

Hirdetési rovatunkban a lehető legjutányosabb áron közlünk értesitéseket.

Ajánljuk lapunkat a közönség méltányló pártfogásába.

* **Városunk hatóságához** a földm. ipar s keresk. ügyérségtől e következő leirat érkezett. Mult évi szeptember hó 1-én Zalamegyében kiütött keleti marhavész, a rögtön alkalmazott erélyes intézkedések folytán folyó évi január hó 3-ig végkép kiirtatván, miután a törvényszerü 21 napi felügyeleti időtartam alatt ujabb betegedési eset elő nem fordult, és a fertőzött helyek kellő fertőtlenitése eszközöltetett: Magyarország területét, az 1874. évi XX. trv. czikk 45-ik szakasza alapján ezennel vészmentesnek nyilvánitom. Midőn erről a törvényhatóságot, ugy nemkülönben a hazai összes vasuti vallalatokat, miheztartás, megfelelő intézkedés, és azonnali közhirrététel végett tudósitanám, felhivom, hogy a hatósága alatt álló szemlélő bizottságokat egyidejüleg utasitsa, miszerint a vész megszünte következtében eljárásaikat immár a 11063/1872. szám alatt kelt rendeletemben foglaltakhoz alkalmazzák. A szemlélő bizottságok szigoru alkalmazkodás végett egyuttal figyelmeztetendők, hogy a Zala-, Somogy- és Baranyamegyék területén életbeléptetett határszéli legszigorubb óvintézkedések ugy az ország, mint a Dráva mentében fekvő és igy közvetlen fenyegetett megyéknek a vész behurczolásától való megmentése tekintetéből, az idézett törv. czikk 4. szakasza értelmében hatályban maradnak, és a központi vészbizottságok működése ezen törvényhatóságokban meg nem szünik. A Horvát-Szlavonországból szarmazó állati nyersterményeknek vagy vágó-marha-szállitmányoknak az országba behozatalára, avagy más ország területére való átvitelére az illető szállitó tulajdonos által minden egyes esetben, közvetlenül a vezetésemre bizott miniszteriumtól kivételes engedély eszközlendő ki. Az engedélyek mellett beérkező nyerstermény-, vagy vágó-marha-szállitmányok lerakodásánál zsinórmértékül szolgáló eljárási módozat esetről esetre fog közvetlenül e miniszterium által meghatároztatni

* **Álarczos bál** tartatott tegnap este a szinházban. Sajnáljuk, hogy a „debreczeni terem“-ből nem szólhatunk ez estélyről. Ne magyarázzuk ezt. Elég az, hogy a páholyközönség gyönyörü volt. Az álarczok különösebb szellemdusságot nem tüntettek elő. — A bál különben — felségesen sikerült, mert — a népességét tekintve — a szinháznak szép haszna lehetett. S mi, kik a jótékony czélt nézzük szem előtt, ezzel teljesen meg lehetünk elégedve. Balázs Kálmán kitünő zenekarának remek játéka fényes kárpótlást adott a szellemi élvezetekben gyönyörködő közönségnek. A vendéglős s a czukrász (Torma és Vikol) kitünően feleltek meg a várakozásnak. Természetes, hogy — a vigalom reggelig tartott.

* **A polgári körben** jövő vasárnap délutáni 5 órakor Nagy Pál főiskolai tanár népszerü előadást tart a természettan köréből. A derék ifju tanárt már sokkal jobban ismerik — eddigi előadásaiból — e kör tagjai, mint hogy őt ajánlanunk kellene.

* **Bacsó Luiza** k. a. — a mint halljuk — szombaton még föl fog lépni szinpadunkon. Óhajtjuk a közönség érdekéből, hogy e hir valósuljon.

* **A helybeli méntelep** parancsnoksága megkeresése alapján a városi tanács megbizta a kapitányi hivatalt, illetőleg ennek mező-rendőri osztályát, hogy mielőtt az államménck fedezése kezdetét venné: f. évi febrár 16-ik napjára küldjön ki egy tisztviselőt s állatorvost, kikhez a méntelep állatorvosa is csatlakozván, ezen bizottság elé rendeltessék fel az emlitett napra a város istállójához minden tenyészkancza megvizsgálás végett.

* **Szinházunknál** „Arbuez Péter“ czimü drámára készülnek; e darab legközelebb elő fog adatni.

* **Folytatása következik.** A farsangnak — legalább a naptár szerint — vége van. Azonban, a mint értesülünk, a böjtben is több tánczvigalom lesz. Tehát a mulatságnak még — folytatása következik.

* **A debreczeni ipar és keresk. kamara** beltagjainak ujra választatását a m. kir. szakminiszterium a legközelebbi négy hét lefolyta alatt megejtetni rendelte el, s egyszersmind a helybeli beltagok számát 32-tőben állapitá meg, mely számnak fele a kereskedői, fele pedig az iparos osztályból választandó; az ezen választást intéző központi bizottsági tagok a választási határidő kitüzése végett Simonffi Imre főkapitány elnöklete alatt ma délután ülést tartottak.

* **A helybeli állategészségügyi** rendőri bizottság tudatja, a földmivelés — ipar és keresk. miniszterium rendelete folytán, hogy az olasz kir. kormány az osztrák-magyar birodalomból eredő, vagy onnan érkező mindennemü kérődző állatnak s azoktól származott nyersterményeknek Olaszországba szárazon és vizen való bevitelét eltiltotta.

* **Beküldetett.** Azon nagyielkü egyén, ki a magyar tisztviselők országos egyesület példáján indulva, a könyöradományok gyüjtését szintén gyakorlatba vette, felkéretik, oldja le a discretió álarczát, s a „Debreczen“ tegnapi számában az adakozók programmjában közbeszurt Luiza nevet, téves fogalmak kikerülése tekintetéből — a családi névvel kiegésziteni sziveskedjék.

* **T. laptársunk,** a „Debr. Ell.“ tegnapi számában czikksorozatot kezdett a Tisza Kálmán álláspontja helyességének megmagyarázása czéljából. Szóba hozza a „Debreczen“-t is, különösen bántva lapunk volt szerkesztőjét, Oláh Károlyt, a „Debreczen“-ben közelebb megjelent czikkeért. Mi elvi dolgokban szivesen cserélünk eszmét, — a mig ez tisztességes hangon folyhat. Ez ügy érdemére nézve is fentartjuk szavunkat. Azonban lapunk volt szerkesztője iránt tartozunk annak kijelentésével, hogy ő épen „nem ül két nyerget,“ a mint laptársunk ráfogja. Oláh Károly egyedül az „Egyetértés“-t vezeti. A „Debreczen“-nek külön van felelős szerkesztője. S Oláh Károly — bármit mondjanak szárnyai alatt felnőtt ellenfelei — a „Debreczen“-nek, mint az ő szellemi gyermekének, elválhatlanul mindig legjobb barátja, s legbuzgóbb munkása leend. Ezt igérte Oláh Károly a „Debreczen“ olvasóinak. Oláh Károly pedig be szokta szavát váltani.

* **Marhahusárak,** a helybeli mészárosok által folyó évi február hó 10-től 17-ig megállapitva, s szabályszerüleg bejelentve a következők: 20 kr hatvanutczán mindkét székben, péterfián Farth Jánosnál, és vargautczán; 21 kr várad-, sas- és csapóutczán — Rácz Györgynél, valamint ennek czeglédutczai székében; minden többi s fentebb elő nem fordult mészárszékben pedig 22 kr.

* **Kérelem.** A ki a korcsolyabálból egy báli belépőt tévedésből elvitt volna, tisztelettel kéretik, hogy leendő kicserélés végett azt a szinházi pénztárnál letenni sziveskedjék.

* **Debreczeni terménycsarnok árjegyzéke,** febr. 10. Piaczi részl. mérőnkint: tisztabuza 4—4.50 kr, kétszeres 3.40—60 kr, rozs 3.10—25 kr, árpa 2.40—50 kr, zab 1.80—90 kr, tengeri 2.90—95 kr, köles 3.35—45 kr, bükköny 4—4.50 kr, bab tarka 4.50—75 kr, fejér 6—6.25 kr, nem egészen tiszta fejér 5.75—6 ft. Nagyban tisztabuza 85, 86 fontos 4.20—50 kr, 87, 88 fontos 4.45—60 kr, 89, 90 fontos 4.65—95 kr, rozs 78, 79 fontos 3.10—15 kr, 80 fontos 3.25—35 kr, 81 fontos 3.40—45 kr, 82 fontos 3.45—50 kr, árpa 70 fontos 2.65—75 kr, zab 50 fontos 1.90—95 kr, tengeri 89½ fontos 3.25—35 kr, szalonna 100 font 35—37 ft, szalonnazsir 100 font 45—46 ft, napraforgó olaj 100 font 20—21 ft.

* **Postaügy.** Minthogy a Németország és Helvetiába való postai pénzutalványozáshoz az utalványürlapok megérkeztek, ennélfogva a mai naptól kezdve a fentnevezett országokba szóló utalványok, a helybeli postahivatalnál feladhatók, mit a t. cz. közönség tudomására hozni van szerencsém. Debreczen, 1875. febr. 10-én. Mayer Antal, postahiv. főnök.

* **A vásárbirói hivatal árjegyzéke.** — Debreczen, 1875. év február hó 9-én. — 1 mérő buza 4.00—4.50 kr, 1 mérő kétszeres 3.50—3.70 kr, 1 mérő rozs 3.20—3.30 kr, 1 mérő árpa 2.20—2.30 kr, 1 mérő zab 1.80—2.00 kr, 1 mérő tengeri 2.80—3.00 kr, 1 mérő köles 3.30—3.50 kr, 1 mérő kása 6.50 kr, 1 zsák burgonya 1.50 kr, 1 mázsa szalonna 36—37—39 kr. 1 mázsa háj uj 38½.39—40 forint.

* **Egy tárcza pénzzel együtt,** mint talált tárgy a kapitányi hivatalnak a Komáromi-háznál levő 1-ső osztályánál (Körner A.) átadatván: a jogszerü tulajdonos ugyanott magát jelentheti.

* **Ócska ujságpapirok eladók** font vagy mázsa számra a „Debreczen“ kiadóhivatalában.

ORSZÁGGYŰLÉS

— Képv. ház, febr. 9. —

A képv. ház mai ülésében, a költségvetési vita folytattatván, Paczolay János szólott először, élesen megtámadván gr. Lónyay Menyhértet s szintén élesen rekriminálván Tisza Kálmán ellen. Lónyay gróf ellen szemrehányásul hozza fel, hogy mikor a kataszteri törvény tárgyaltatott, akkor a házban nem szólott s most beszél ellene mintegy biztatásul arra az időre, ha netalán ő felsége gróf Lónyayt bizná meg a pénzügyminiszterséggel. Ez után azt állitja, hogy az összes garantirozott vasutakat gróf Lónyay „szavaztatta meg velünk.“

Végül Tisza Kálmán ellen felhozá, hogy kijelentését 1869-ben az első választás után kellett volna kötelességszerüleg tennie, ekkor járt volna ugy el, mint Nelson katonái Trafalgárnál, kik az első intésre azonnal teljesitették kötelességüket. — A ház többsége észrevehető visszatetszéssel fogadta szónok ezen rekriminaczióit.

Gr. Lónyay M. személyes kérdésben szót emelvén, miután a kataszteri törvényre s a vasutak engedélyezésére vonatkozó állitásait Paczolaynak megerőtlenité, a ház zajos helyeslése közt helytelennek és időszerütlennek jelenté ki s visszautasitá azon szemrehányásokat és recriminatiókat, melyekkel ugyancsak Paczolay Tisza Kálmánt illeté.

Ezután Ghyczy miniszter szólalt fel s majdnem két órán át tartó beszédben, mely alatt öt perczre az ülés felfüggesztetett, összes pénzügyi politikáját kifejté s védelmezte. Ghyczy, mint látszik, igen gyöngélkedik, halk hangon szólt; — de nem tagadhatá meg magától az elégtételt, hogy eljárását, politikáját igen tüzetesen ki ne fejtse. A rokonszenv számos nyilvánitása kisérte Ghyczy beszédét.

Ghyczy beszéde folyamában sorra felelt Zsedényi, b. Sennyey, gr. Lónyay támadásaira s nézeteire, s végül igen rokonszenvesen szólt Tisza K. közjogi nyilatkozatairól. Beszédét azzal végezé, hogy előadta az indokokat, melyek őt a min. tárcza elvállalására birták. Midőn szónoklatát végezé, pillanatokig szólt az éljen és számosan siettek vele kezet szoritani a jobboldairól s balközépről.

Ghyczy beszéde az ülés végéig tartott. Az igen kifárasztó szónoklat után Ghyczy roszul lett.

Legujabb történeti dráma először.

Debreczeni szinház.

VI. bérlet — 7. szám

Csütörtökön febr. 11-én 1875.

adatik:

ARBUEZ PÉTER,

Szevilla inquisitor.

Történeti dráma 5 szakaszban.

Kezdete 7 órakor, vége fél 10-kor.

— **Bécsi tőzsde** febr. 10. (Távirati tudósitás.) Ezüst 105 75, cs. arany 5.24½; Napoleonarany 8.91—.

Szerkesztői nyilt posta.

— Sárospatakra. A legmélyebb s legőszintébb részvéttel vettük a t. tanár ur betegségi hirét, óhajtjuk mielőbbi felgyógyulását. Hadházra. Holnap jön. Budapestre. (S. E.) Elküldtük — a lakásra „Zádor“ holnap berukkol a tárczába.

Felelős szerkesztő:
SZATMÁRI KÁROLY.

HIRDETÉSEK.

895/1875

Árverési hirdetés.

A **Semsey Andor** ur hitbizományához tartozó és a balmaz-ujvárosi határban fekvő **kisvokonyai** puszta, mely 1100 négyszegölével számitva mintegy 1800 holdat teszen, a rajta levő egy juh-akollal és cselédházzal együtt, folyó évi márczius 12-dik napjától számitandó 6 évre közárverés utján a debreczeni kir. törvényszék mint hitbizományi hatóságnak 1875-ik évi január 30-tól 895—1875. szám alatti végzésével, kiküldött alólirott küldöttség közbejöttével haszonbérbe adandó levén: e czélból árverési határidőül folyó **február 26-ik napjának d. e. 10 órája** Balmaz-Ujváros község házához, azon figyelmeztetéssel tüzetik ki, hogy az árverelni kivánók bánatpénzül 500 osztr. ért. frtot alólirott küldöttség kezeihez letenni köteleztetnek. Az árverési feltételek addig is debreczeni kir. törvényszéki jegyző Zachariás Alajos urnál a kir. törvényszék hivatalos helyiségén, vagy az illető hitbizományi zárgondnok Dalmy Károly ügyvéd urnál Debreczenben megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, 1875. febr. 3.

Szücs István,
kir. törvényszéki kiküldött biró.

Zachariás Alajos,
kiküldött kir. törvényszéki jegyző.

48 3—3

7468/1874. szám.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes **Nagy János** debreczeni lakos részére, alperes néhai **Balog Mihály** hagyatéki tömege képviselői Balog János és özvegy Balog Mihályné, Tarnóczi Zsuzsánnától 100 afrt tőke és járulékai erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a józsai 68-ik számu telekjegyzőkönyvben A. + 74. h. r. sz. alatt bejegyzett 55 afrtra becsült szőllőnek néhai Balog Mihályt illetett fele része — és a józsai 172. sz. tkvben az A + 209. h. r. sz. bejegyzett s 280 frtra becsült szőllő — továbbá a józsai 191. számu tkvben A + 234. h. r. sz. alatt bejegyzett s 60 frtra becsült szőllőnek néhai Balog Mihályt illetett fele része, — végre a Józsai 178-dik számu tkvben A + 210 hr. sz. a. bejegyzett s 300 frtra becsült szőllőnek néhai Balog Mihályt illetett fele részére folyó 1875-dik évi márczius hó 5-ik, szükség esetére april hó 5-ik napján délelőtti 10 órakor Józsa község házánál a debreczeni kir. járásbiróság által megtartandó árverésen el fognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 százaléka vagyis 5 afrt. 50 kr, 28 ft, 6 ft, 30 ft az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül le teendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatik.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig az első egyharmad rész egy hónap, a második egyharmad rész 2 hónap, a harmadik egyharmad rész 3 hónap alatt, az árverés napjától fogva járó 6 százalékos kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő, a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak a leütéstől 14 nap mulva birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebeleztetni.

5. Vevő viseli az átirási kincstári dijat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemü adó . egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alul is el fognak adatni.

Egyszersmind azok, akik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykeresetéiket ezen hirdetvény közzétételének utósó napjától számitandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1875-dik évi január hó 15-dik napján tartott üléséből.

Boruzs József,
kir. tszéki jegyző.

54 1—3

PAUSZ TIVADAR
üvegkereskedésében Kassán
kaphatók:

Meleg-ágy ablakok.
Vörös-fenyőből rámája 4 □ láb ára 2 frt.
Megvasalva és beüvegezve 4 □ láb, ára 4 frt.

59 2—3

230. ÁRJEGYZÉKE
az „ISTVÁN“ gőzmalom készitményeinek.
(Debreczenben költségmentesen, készpénzfizetés mellett o. é.-ben, kötelezettség nélkül.)
Ingyen zsákkal.

	frt.	kr.
A. Asztali dara nagy szemü	15	20
„ „ 50 ℔.-os zacskóval	15	40
B. Ugyanaz apró szemü	15	20
„ „ 50 ℔.-os zacskóval	15	40
C. Dara középszerü	14	40
„ „ 50 ℔-os zacskóval	14	60
Ö. Királyliszt	14	80
1. Lángliszt	14	40
2. Montliszt	13	40
3. Zsemlyeliszt különös	12	60
4. „ „	12	20
5. Fehér kenyérliszt I. rendü	10	60
6. Ugyanaz II. rendü	9	20
7. Barna kenyérliszt I. rendü	7	60
8. Barna „ II. „	6	40
9. Lábliszt I. rendü	5	40
10 Lábliszt II. „	4	40
11 Finomkorpa zsákkal	3	—
„ „ zsák nélkül	2	60
12 Durvakorpa zsákkal	2	80
„ „ zsáknélkül	2	40
Rozsliszt I. rendü	—	—
Rozsliszt II. rendü	—	—
„ „ III. „	—	—
„ „ IV. „	—	—
Rozskorpa zsákkal	—	—
„ zsáknélkül	—	—
00 Árpakása	20	—
0. Árpakása	18	—
1. Árpakása	14	—
2. Árpakása	12	—
3. Árpakása	11	—
5. Árpadara	14	—
6. Árpaliszt	—	—

A zsákok sulytartalma:
A. B. C. 0—8 számig netto 150 fnt
9. 10. 11. „ 125 „
12 „ 100 „
K. L. és R. I.—III. számig 150 „
R. IV. V. „ 100 „
Á. K. 00—5 számig „ 100 „
Árpaliszt „ 125 „

Debreczen, 1874. jan. 28.

Hölgyeknek nélkülözhetlen!!

RAVISSANTE.

Félre mindenféle ártalmas arczfestékkel! — Félre a rizsporral! Ezek elárulják magukat! — Csak a méregmentes, hivatalosan megvizsgált, tiszta és teljesen ártalmatlan

RAVISSANTE Dr. Lejoss e-től Párisban, bir azon erővel, az emberi bőrt minden sérüléstől megmenteni, utóbajoktól megóvni és szépséget s örök ifjuságot biztositani. Már az első kisérlet meg fog bárkit győzni arról, hogy minden dicséret fölösleges.

Kapható nagyban és kicsinyben **Budapesten: Dr. Lejosse főraktárában** királyutcza 15-dik sz. I. 19.

Egy üveg ára 1 frt 50 kr.

Vidéki rendelmények **a legszigorubb titoktartás** mellett utánvéttel eszközöltetnek.

38 4—100

Debreczen, 1875. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában. — Laptulajdonos Oláh Károly.